

TISZTELETTEL ÉS SZERETETTEL EMLÉKEZÜNK MŐCSÉNYI MIHÁLYRA (1919-2017)

IN RESPECTFUL AND LOVING MEMORY OF MIHÁLY MŐCSÉNYI (1919-2017)

SZERZŐ/BY:
M. SZILÁGYI KINGA

*„Te magad légy a változás, amit
látni szeretnél a világban.”*

Mahatma Gandhi

Szeptember közepén kaptuk az alig hihető hírt: elhunyt Mőcsényi Mihály, elment a PROF. Két hónap híján 98 éves volt. Tiszta szellemmel, a jól elvégzett munka megnyugtató tudatával, családja körében, a maga építette györi Mőcsényi-kert békéjében indult utolsó útjára. A 4D szerkesztősége, szerzői és olvasói nevében tisztelettel és szeretettel búcsúzom Tanár Úrtól.

Mőcsényi Mihály igazi polihisztor volt, talán egyike az utolsóknak; itthon és külföldön is ismert, sőt elismert tudós professzor, aki több mint 75 éven át lendítette a tájépítészet szakterületi fejlődését és építette a magyar tájépítészeti iskolát. Sok mindent előre látott, s a szerint lépett, ha még oly sok akadályt is gördítettek elé. S az idő mindig őt igazolta. Ennek a kitartó, makacs fejlesztő munkának az eredménye, hogy 1992-ben, reaktivált professzorként és a Ker-

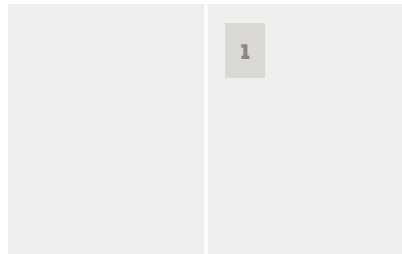
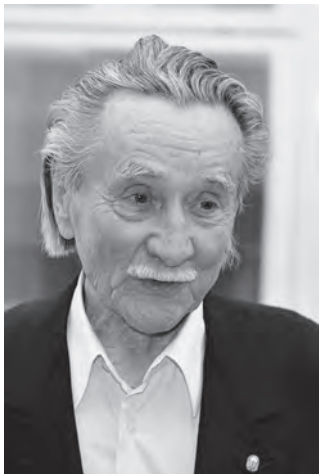
tészeti Egyetem rektoraként kezdeményezte és sikerre vitte az önálló Tájépítészeti Kar megalapítását. A Budai Campushoz és a Rerrichtől, Ormstól örökölt iskolához mindvégig hí maradt, annak megtartásáért, fejlesztéséért minden követ megmozgatott.

Kétségtelen, hogy a Kar alapítása a tájépítés szakma hazai fejlődése szempontjából döntő fontosságú lépés volt. Jámbor Imre professzor október 3-án, a balatongyöri temetőben tartott búcsúbeszédében a karalapítást nevezte Mőcsényi legszebb alkotásának („Tudom, hogy látsz minket odafentről, szemmel tartod és vigyázod ezt a kicsi, de oly fontos egyetemi kart, a legszebb alkotásodat.”)

Mőcsényi Mihály meggyőződéssel vallotta, hogy a tájépítészet az emberi környezet, a táj alakításának alapvető eszköze és letéteményese. A szakterületi feladatok sokasága, az itt végzett tájépítés szakemberek hazai és külföldi eredményes munkája megint csak őt igazolta.

Életútját az új és újabb kihívások folytonos felvállalása, az állandó, több tudományterületet felölelő tanulás és fejlődés fémjelezte. Az 1993-ban benyújtott MTA doktori disszertációja (Mőcsényi Mihály: Tájépítészeti munkásságom. MTA doktori disszertáció. Budapest, 1993.) ennek a már-már zavarba ejtően színes, szerteágazó szakmai tevékenységnek, a tervezői, alkotói munkáknak, a hazai és nemzetközi szakmapolitikai eredményeknek és az interdiszciplináris kutatási módszerének köszönhető izgalmas, sokakat vitára ingerlő kutatási beszámolóknak a gazdag tárháza. Mőcsényit azonban soha nem zavarta a vita, sőt élvezte, abban élt, szinte magával is folyton vitatkozva, más és más megközelítésből keresve a megoldást. Munkássága egész bizonyosan sokak számára nyújt fogódzót, további kutatásokra készítő alapot.

A 4D Tájépítészeti és Kertművészeti Folyóirat első, szinte még nyomdameleg, friss példányával 2006 tavaszán leptük meg őt. Jólleső elismeréssel forgatta, örült, hogy a Karnak, a szakmá-

1. kép/pict.:
Mőcsényi portré a
2014. évi Év
Tájépítésze Díj
gálaestjén /
Portrait of Mőcsényi,

at the gala ceremony
of the 2014 Landscape
architecture award
FORRÁS / SOURCE:
(FOTÓ/PHOTO:
GLÁZER ATTILA)

*“Be the change that you wish
to see in the world.”*

Mahatma Gandhi

We received the hardly credible news in September: Mihály Mőcsényi, the PROF had passed away. Two months before he would turn 98 years old, he died. He started his last journey with a clear mind, the satisfaction to know he got the job done, his family around him, in the peaceful Mőcsényi-garden built by himself in Balatongyörök. On behalf of the editorial office of 4D, its authors and readers, we say farewell to the Professor now with respect and love.

Mihály Mőcsényi was a veritable poly-histor, maybe one of the lasts. A well-known and renowned professor of science at home and abroad, he was instrumental in the development of landscape architecture and the Hungarian landscape architecture institute for 75 years. He was able to think far ahead and would act accordingly, despite the many obstacles he had to deal with. Time always validated his moves. A major stage of his perseverance was when, in 1992, as reactivated professor and rector of the University of Horticulture, he initiated and achieved the formation of an independent Faculty of Landscape Architecture. To the end, he was loyal both to the school he inherited from Rerrich and Ormos and to its maintenance and development, for which he would leave no stone unturned.

It is indisputable that the formation of the faculty was a step of crucial importance from the point of view of the domestic development of the profession of landscape architecture. Professor Imre Jámor - in his valediction he gave in the cemetery of Balatongyörök on the 3rd

of October - mentioned the formation of the faculty as Mőcsényi's most beautiful creation (“I know you see us from up there, keep an eye on and take care of this little, but so important university faculty, your most beautiful creation.”) Mihály Mőcsényi believed in it with conviction that landscape architecture is the basic instrument and facility of human environment and landscape shaping. The great number of professional tasks, the successful work of domestic and foreign landscape architects graduated here also validated him.

His life journey was hallmarked by the continuous undertaking of more and more challenges, constant learning and development embracing a broad range of disciplines. A rich repository of his colourful and wide-ranging professional activity as well as of his creative work, his achievements in national and international professional politics and of thought-provoking interdisciplinary methods can be witnessed in his academic doctoral dissertation (Mihály Mőcsényi, *My work in landscape architecture*, 1993, Hungarian Academy of Sciences). Rather than being disturbed by debate, Mőcsényi enjoyed it, lived it, often debating with himself, seeking solutions from ever-changing perspectives. His work is undoubtedly a source of support, a basis for further studies for many.

We presented him with the first, freshly printed copy of the *4D, Journal of Landscape Architecture and Garden Art* in the spring of 2006. He was pleased to get it and was glad that the faculty and the profession finally had a respectable, meaningful and well-designed publication, articulating contemporary principles. He liked

the name, 4D, its concision and snap-piness. In the next issue, he reacted to the launch of the journal in his unique way: “There is no third without a fourth” (4D, 2006, issue 2. pp.38-39).

Gardens, “the third dimension of the living artwork, the space and the system of spaces evolve in the fourth, in the passing time, and only fulfillment and evolution can decide whether aesthetic values manifest within it or not.” As a good teacher he gave a task to the editorial board of 4D right away: let the journal be the forum of landscape architecture review and critics, because, if we take into account the creative genres, criticism circle and tradition had yet to be established only in this profession. Good criticism, in turn, is a prime element that is beneficial for both the designer and the audience.

Dear Professor, we understood the task, and although we have not launched a regular heading, a lot of designer and critical evaluations of contemporary works have been published. Critical culture is developing step-by-step, too. In relation to this, up-to-date communication is represented by the landscape architecture articles of Architects' Forum, since a printed journal cannot produce the freshness of the digital world. However, by switching to publication in Hungarian and English, 4D became the forum of the faculty's international relationship building.

The journal has often given space to Mőcsényi scripts or the significant milestones of his walk of life, the representation of creative and researcher, scientific work. In 2009 within issue 15 we presented the creative, designer works of the 90-year-old professor. Among others, the article on four public parks

nak végre van egy nívós, tartalmas és mutatós, kortárs szellemiségű publikációs fóruma. Tetszett neki a cím is, a '4D' tömörsége és csattanóssága. S a következő lapszámban, amúgy „mócsényisen” már reagált is a lap indítására: „Ninccsen harmadik, negyedik nélkül” (4D. 2006. 2.sz. pp.38-39.) A kertek, „az élő mű harmadik dimenziója, a tér, a terek rendszere a negyedikben, a múlt időben teljesebb ki, és a kiteljesedés dönti el, hogy manifesztálódna-e benne esztétikai értékek vagy sem.” Jó tanárhoz híven mindjárt feladatot is adott a 4D szerkesztőségének: legyen a folyóirat a kertépítészeti műkritika fóruma, mert az alkotó műfajok közül egyedül itt nem alakult ki még a kritikusi kör és hagyomány. A jó kritika pedig lételem, ami alkotónak, tervezőnek és közönségnek is egyaránt hasznára válik.

Kedves Tanár Úr, a feladatot értettük, s bár rendszeres rovatot nem indítottunk, de sok kortárs alkotás tervezői és kritikai értékelése jelent meg a folyóiratban. Lassan kezd kiépülni a szakmai kritikai kultúra is, s ebben az Építészforum tájépítészeti cikkei jelentik a naprakész kommunikációt, hiszen a nyomtatott folyóirat nem tudja a digitális világ frissességét produkálni. A '4D' ugyanakkor a magyar és angol nyelvű publikálásra való átállással, 2010 óta a Kar nemzetközi kapcsolatépítésének fóruma lett.

A folyóirat több ízben adott helyet Mócsényi írásoknak, vagy az életút nevezetes állomásainak, az alkotói és kutatói munkásság bemutatásának. 2009-ben a 15. lapszámban a 90 éves professzor alkotói, tervezői munkáit mutattuk be, többek között a „bécsi kerteket”, azokat a történeti városrészben lévő közparkokat, amelyek megújítására ő kapott felkérést. A cikk (Jámbor Imre: Bécsi

kertek. 4D 2009. 15.sz. pp4-13.) jó alkalom volt arra, hogy Professzor úrral bejárva a kerteket, az eltelt közel egy évtizedes tervezői döntések helyességét lehessen értékelni, a használat, a funkcionális megfelelés, a térstruktúra, az alkalmazott növényállomány fejlődése és karaktere alapján. A cikk megállapítása szerint a parkok kiállták az idő próbáját. Ahogy mindmáig hiteles a budai Feneketlen-tó parkja, amely a kisebb átépítésekkel és funkcióbővítésekkel együtt jól tükrözi az alkotói szándékot: tiszta térszerkezet, jó és változatos funkcionális rendszer, jó térarányok, a Genius Loci megértése és értetése a parkot használók számára, a karakteres növényalkalmazás és elmélyült ökológiai gondolkodás, s a biztos műszaki, művészi, téralakító jellegű felszínformálás. Ez a komplexitás és alkotói igényesség fémjelzte Mócsényi minden tájépítészeti, kerttervezői munkáját.

Mócsényi sokoldalú tájépítészeti munkássága egy kivételesen színes egyetemi képzettségre és önképzésre épült. 1938-ban a Kertészeti Akadémián kezdte meg tanulmányait, ahol Ormos Imre hamar felfigyelt a tehetséges tanítványra. A szoros 'mester - tanítvány' kapcsolatnak köszönhetően biztos tudásra tett szert, amit később újabb és újabb egyetemi tanulmányokkal bővített és erősített. Erdélyi katonai szolgálata során ismerte fel, hogy szakmánk akkor tud igazán az emberek javára válni és valóban érvényesülni, hogyha kilép a kertek, parkok, a települési közterületek szabadtérépítészeti feladatköréből, és nyit a regionális, a nagy táji lépték felé. Az erdélyi és a morva hadszíntéren töltött katonáévek után - a bevonulás előtt Ormos professzortól kapott ajánlattal élve - belépett a Kertészeti Akadémia Kertművészeti Tan-

székére tanársegédnek. Ormos Imre biztatásának és támogatásának köszönhetően az Akadémián kezdett tanulmányait tervszerűen folytatta, fokozatosan építve fel a tájépítészeti széles körű tudományos kitekintését és gyakorlati kompetenciáját. Az ő több évtizedes („life long learning”) tanulmányai hozták létre azt a szakmai és tudományos palettát, amit ma tájépítésztként ismerünk, a maga sokszínűségében, komplexitásában.

A szocialista Magyarország erőltetett iparfejlesztése, a súlyos háborús lakásállomány-veszteség új lehetőséget jelentett az akkor még alig ismert szakma számára. A hazai tájak és a gazdasági szerkezet adottságaihoz nem igazán illeszkedő, a tervgazdasági tervezés által uralt fejlesztés kizsigerelte a tájainkat. A tájváltozási folyamatokat és a szükségszerű, ill. célszerű tájépítészeti feladatokat felismerve Mócsényi kezdeményezte a tájrendezés, tájvédelem, regionális tervezés, területrendezés, környezetvédelem tárgyak bevezetését a tájépítészeti oktatásába. A nagy lendülettel folyó lakásépítési program a városi tájépítészeti munkák, zöldfelületi, környezetrendezési tervek sokaságát hozta a szakma számára. A feladatok léptékbeli és funkcionális változatossága a tudásbázis bővítését igényelte. Mócsényi jól látta ezt, s személyesen vállalta fel a tudományterületi, szakterületi „kalandozást”. Mindannyiunk számára példát adhat az elsajátított tanulmányok sokasága, akár az önképzés terén, akár a szakmai, szakmai feladatokra való felkészülés terén.

Mócsényi Mihály leckekönyvei, oklevelei 36, vizsgával zárt egyetemi szemesztert - teljes körű, vagy részképzéses, ill. magánhallgatói tanulmányi félévet - igazolnak. Az egyetemi tanul-

2

2. kép/pict.:
A Szent Imre
templom
emblemikus
látványa a park
mesteri
terepalakításának
eredménye /

*The emblematic view of
the Saint Imre church
is the result of a highly
professional
landscaping*

situated in the historical part of Wien, that's renewal was requested to be realized by him. Roaming the gardens with the Professor, the article (Imre Jámbor: Gardens of Wien". 4D 2009. issue 15. pp4-13.) was a good opportunity to evaluate the justness of the designer decisions that had been made for nearly one decade in light of practice, functional compliance, space structure, the development and character of the applied plants. According to the conclusion of the article, the parks have withstood the test of time. As one of his emblematic works, the park of the Feneketlen-tó in Buda is still authentic today, that, despite the minor reconstructions and functional expansions, well reflects the creator's intention: clear space structure, good and manifold functional system, clear space structure and proportions, understanding and representing the Genius Loci for the users of the park, characteristic planting design and a deep ecological thinking, and the infallible technical, artistic space-shaping surface formation. This complexity and creative planning hallmarked the Mőcsényi landscape and garden design.

Mőcsényi's versatile landscape architecture work was built upon exceptionally colourful academic education and self-instruction. He started his studies at the Horticultural Academy in 1938, where professor Imre Ormos noticed the gifted student right away. Thanks to the tight "master-disciple" relationship he acquired well-set knowledge

that he broadened and empowered with more and more academic studies. During his army service in Transylvania he realized that the people would really profit and truly prevail from our profession if it steps out of the function of open space design of gardens, parks and municipal public spaces, and opens up towards the regional, large scale landscape planning and urban landscape architecture. After the years spent on the Transylvanian and Moravian theatres of war - accepting the offer Professor Ormos had given him even before he joined the army - he started to work as an assistant lecturer at the Department of Garden Art at the Horticultural Academy. Thanks to the support and encouragement of Imre Ormos he continued his studies according to the program at the Academy, building up the comprehensive scientific outlook and practical competence of landscape architecture step-by-step. His lifelong learning created that professional and scientific palette we know today as landscape architecture in its variegation and complexity.

The overwrought industrial development of socialist Hungary and the hard loss of housing stock due to the war provided a new opportunity to the then barely known profession. Development ruled by economic planning - that could not really fit into the domestic landscapes and the capabilities of the economic structure - eviscerated our landscapes. Knowing of the landscape changing processes and the necessary

or subservient landscape architecture tasks, Mőcsényi initiated the subjects of landscape management and planning, landscape protection, regional development, spatial planning, environment protection to be integrated into the curriculum of landscape architecture. The housing construction program carried out with great momentum brought about a great number of municipal landscape architecture works, urban green system and open space plans and design for the profession. The scale and functional diversity of the tasks demanded the extension of the knowledge base. Mőcsényi saw this well and personally undertook the scientific, professional "roam". The multiplicity of the studies undertaken by him could stand as an example for all of us, let it be self-instruction or the preparation to professional or inter-professional tasks.

The registration books, certificates of Mihály Mőcsényi confirm 36 academic - full, part or private student - semesters closed with the exams. The academic studies are listed below in chronological order (according to Mőcsényi's doctoral dissertations defended at the Hungarian Academy of Sciences and also the university archives):

- Horticultural School / Academy, 1939
- Imre Ormos's special course in garden design offered for horticultural students, 1940 (the Hungarian Architects' Chamber recognizes the Ormos course as the start of landscape architecture qualification)

mányok időrendben így következtek (Mócsényi MTA doktori disszertáció és levéltári dokumentumok alapján):

- Kertészeti Tanintézet, ill. Akadémia 1939
- Ormos Imre kertművészeti szeminárium 1940 (a Magyar Építész Kamara a tájépítészeti tervezői jogosultságot az Ormos szakszemináriumi képzéstől számítja)
- Kolozsvár, Közgazdaságtudományi Kar, ökonómiai tanulmányok az erdélyi katonaevek alatt 1941
- Kertészeti Tanintézet, Kertészeti Akadémia - Kertművészeti tanszéki tanársegéd 1945-től, e mellett társ egyetemeken is oktat, gyakorlatot vezet, pl. a BME Építész-mérnöki Karán.
- Pázmány Péter Tudományegyetem, Művészettörténeti Szak 1946-
- Svájc, Bern, ösztöndíj, gyakorlat Franz Vogel kertépítő cégnél 1947-48
- Eötvös Lóránd Tudományegyetem, muzeológus szak 1948-
- Budapesti Műszaki Egyetem, Építész-mérnöki Kar, két éven át rendkívüli hallgató, majd
- Városépítési - Városgazdasági Szakmérnök képzés 1952
- Esti Egyetem Művészet (Esz-tétika) tagozat, 3 év
- kandidátusi disszertáció (Tudományos Minősítő Bizottság), politikai okokból nem védhette meg 1957
- Kertészeti Főiskola, egyetemi doktori fokozat 1958
- Budapesti Műszaki Egyetem, doktori disszertáció, dr. techn. 1968

Mindezek alatt a Kertészeti Tanintézet Kertművészeti Tanszékének aktív oktatója volt, és lehetőségei szerint bővítette az időközben megszerzett ismereteivel a táj- és kertépítészeti szak tudástárát,

mely 1992-re, minden politikai gáncs és béklyó ellenére önálló karrá nőtt.

Akadémiai doktori disszertációját 1993-ban védhette meg.

Szakmapolitikai munkásságának kiemelkedően fontos korszaka volt az IFLA Nagytanácsban betöltött szerepe. Két cikluson át elnökhelyettesként, 1986-tól elnökként Magyarországon, s ezzel együtt a vasfüggöny mögötti keleti tömb tájépítészeinek IFLA integrációját készítette elő, s valósította meg.

Az IFLA alapítók (élen Sir Geoffrye Jellicoe-val) által létrehozott szervezet az érdekvédő, érdekérvényesítő tevékenység mellett a szakterületi értékek pártfogását, az elméleti, gyakorlati ismeretek fejlesztését, terjesztését és a nemzetközi együttműködést szolgálta. Ormos professzor a hatvanas években sikeresen nevezte be a magyar tájépítészeket (a magyar kertészmérnököket, hiszen akkoriban ez a szakmai megnevezés még nem volt elfogadott idehaza), Mócsényit a második helyen, lényegében helyettesként megnevezve. Az 1966. évi stuttgarti IFLA kongresszusra nem jutott el - bár felkérték előadásra -, mert nem kapott útlevelet. Első ízben 1970-ben, a Lisszabonban rendezett XII. kongresszuson képviselte a magyarországi szakmát. 1984-ben, akkor már alelnöki pozícióban, sikerre vitte a magyarországi, Siófokon megrendezett IFLA kongresszust, s jelentős elismerést hozott a magyar szakmának és az iskolának. A magyarországi helyszín ugyanakkor jó lehetőség volt a szocialista országok részvételére, az IFLA munkába való bekapcsolódásra. A sikeres kongresszus is szerepet játszott abban, hogy Mócsényit 1986-ban IFLA elnökké választották. Felelősségteljes, sok munkával járó tisztség volt. Az 1988. évi bostoni XXV. kongressz-

szuson a megnyitó beszédet Sir Geoffrye Jellicoe tartotta, s az IFLA alapító köszöntötte az IFLA soros elnökét: „... amikor azt hallottam, hogy Önt elnökké választották, a szívem örömtől dobbant. Kérem Uram, képviselje a vasfüggönyön túl még szunnyadó IFLA szellemet, fohászkodunk, hogy ez a szellem életre keltve beteljesítse azokat a reményeket, törekvéseket, amelyeket negyven évvel ezelőtt Cambridge-ben fogalmaztunk.”

Munkásságát számos magyar és nemzetközi díj és kitüntetés méltatta:

- Ormos Imre-emlékérem (1988),
- Hild János-díj (1986),
- Tessedik Sámuel-díj (2000),
- Széchenyi-díj (2000),
- Eötvös József-koszorú (2003),
- A Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje /polgári tagozat/ (2009),
- IFLA Nagydíj, a Sir Geoffrey Jellicoe-díj (2012),
- Ezüst Corvina (2012),
- ECLAS Outstanding Life Award (2012),
- Cziráky Margit-díj (2013),
- Kossuth-díj (2014).

Mócsényi professzor úgy ment el, ahogy élt, felkészülten, előrelátóan, bölcsen. A PROF. Nekünk, tájépítészeknek ő a Mester, a példakép, szakmában, iskolaépítésben és -fejlesztésben egyaránt. Emlékét őriznünk és éltetnünk kell, azzal a szakmai hittel és kitartással, amit tanárként, rektorként, mentorként sugárzott felénk, hallgatók, diákok, kollégák, pályatársak felé. ©

- Cluj-Napoca, Faculty of Economics, economic studies during his army service, 1940
- Horticultural School / Academy - teacher assistant for garden design from 1945. During this time, he runs seminars at other universities as well; for example, at the Faculty of Architecture of the Budapest Technical University
- Péter Pázmány University, history of art major, from 1946
- Bern, Switzerland: scholarship and internship at Franz Vogel's gardening company between 1947 and 1948
- Lóránd Eötvös University, museology major, from 1948
- Budapest Technical University, Faculty of Architecture, special student status for two years
- Urban planning and urban economics post-graduate university program, 1952-54
- Evening University, art specialization (aesthetics) for three years
- Doctoral dissertation (Scientific Qualification Committee), but was not allowed to defend it for political reasons, 1957
- College of Horticulture, doctoral degree, 1958
- Budapest Technical University, doctoral dissertation, doctor of technology 1968

During all these years he was an active teacher at the Department of Garden Art at the Horticultural Academy, and according to his possibilities, he broadened the knowledge base of landscape planning and garden design departments with the skills he acquired in the meantime. The landscape architecture departments finally - despite

every political stricture and shackle - became an independent faculty in 1992. Then, next year he could defend his Academic Doctoral dissertation.

His role at the Grand Chamber of IFLA was a prominently important period for him in terms of professional politics. Being vice-chairman throughout two cycles and chairman starting from 1986, he was able to prepare and achieve that landscape architect in Hungary, as well as in the Eastern bloc over the Iron Curtain, could integrate to IFLA.

The organization established by the IFLA founders (headed by Sir Geoffrey Jellicoe) next to advocacy activity, served to patronize professional values, to develop and spread the theoretical, practical skills and international cooperation. Professor Ormos successfully nominated the Hungarian landscape architects into the IFLA in the 960's (more precisely, the horticultural engineers, since at that time this professional title had not been accepted in Hungary yet). Mócsényi, at the second place of the IFLA list, was practically the deputy. He could not attend the 1966 IFLA congress - although he was asked to give a presentation there - because he did not get the passport. The first time he represented Hungary was in 1970 at the XII. Congress in Lisbon. In 1984, already as vice-chairman, he successfully organized the Hungarian IFLA congress in Siófok, bringing significant recognition for the Hungarian profession and to the school. The Hungarian setting, at the same time, was a good opportunity for the participation of the socialist countries to join the IFLA work. The successful congress also contributed to electing Mócsényi as IFLA chairman in 1986. It was a responsible, demanding title. The

opening speech at the XXV. Congress in Boston in 1988 was given by Sir Geoffrey Jellicoe, the IFLA founder, who greeted the IFLA chairman in office: "...when I heard You were elected chairman, my heart beat with joy. Please, Sir, represent the IFLA spirit dormant over the iron curtain, we pray that this spirit, by giving life, may fulfill the hopes we composed 40 years ago in Cambridge."

His work was acknowledged by numerous Hungarian and international awards and honours:

- Imre Ormos Medallion, 1968
- János Hild Award, 1986
- Sámuel Tessedik Award, 2000
- Széchenyi Award, 2000)
- József Eötvös Laurel Wreath, 2003
- Order of Merit the Hungarian Republic, middle cross (civilian), 2009
- IFLA Grand Prize, Sir Geoffrey Jellicoe Award of Excellence in Landscape Architecture, 2012
- Silver Corvina, 2012
- ECLAS Outstanding Life Award, 2012
- Margit Cziráky Award, 2013
- Kossuth Award, 2014

Professor Mócsényi left as he lived, prepared, provident, wise. He was and remain the PROF. For us, landscape architects, he is the Master, the role model, in our profession, in school building and development, too. We have to keep and invigorate his memory with the professional belief and perseverance that he as a teacher, rector, mentor radiated towards us, students, colleagues, associates. ©